

[Hauch.]

videre i Funktionærloven i Retning af Betyggelse af Funktionærens Forhold endsket, har man været inde paa i Kommissionen — som det kan ses af Betænkningen. I mange af de Spørgsmaal, som Kommissionen har behandlet, har man indtaget det Standpunkt, hvad der ogsaa forekommer mig at være rigtigt, at det drejer sig om Spørgsmaal, som ikke kan afgøres i Funktionærloven, men maa henvises til anden Lovgivning. Jeg skal derfor ikke gaa ind paa de Forslag, der da har været fremme, men kun nævne en enkelt lille Henstilling i Kommissionens Betænkning, som der blandt Medlemmerne har været Enighed om at rette til Finansministeren. Nu kan man sige, at det ligger noget uden for Funktionærlovens Omraade, men det kan alligevel have stor Betydning for Funktionærerne, især dem, der betaler store Pensionsbidrag. Det er Spørgsmaalet om Forhøjelse af det Pensionsbidrag, som kan fradrages i Skatteindtægt, og som nu er fastlagt til kun 400 Kr.; det er en Henstilling, som jeg haaber den højtærede Finansminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, selv om den staar paa et skjult Sted i Betænkningen.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne vil rejse i denne Forbindelse. Det omhandles ganske vist ikke i Lovforslaget, men hører altsaa indtil videre til den Del af Forholdet mellem Arbejdsgiver og Funktionær, som ikke ordnes ved Lov, men ved Aftaler. Det kan paavises, at der er Virksomheder, der forbyder deres Funktionærer at have eller paatage sig Hverv, saavel offentlige som private, ulønnede som lønnede, uden i hvert enkelt Tilfælde at skaffe sig skriftlig Tilladelse dertil fra Virksomhedens Ledelse.

Om et saadant Forbud nu i Virkeligheden er gyldigt, skal jeg ikke kunne udtale mig om; det er i hvert Fald givet, at det ikke kan gælde borgerlige Ombud, men jeg mener ikke, at det burde være gyldigt, hvad enten det foreligger i Form af et ensidigt Paabud eller som Led i en Aftale, Funktionæren i Virkeligheden er nødt til at gaa ind paa. I den kategoriske Form, det har, rammer det noget saa uskyldigt som, at Funktionæren i sin Fritid vil staa i Ledelsen af eller maaske vil være Formand for en Skakklub eller Sportsklub. Jeg tror ikke, at det Indgreb, der derved gøres i Funktionærens Privatliv, kan billiges ud fra en Samfundsbetragtning. Det giver Funktionæren en saadan Afhængighed af Ledelsens Forgødtbefindende, at jeg mener, man skal tage Spørgsmaalet om at sætte en Stopper derfor op. Man kunde tænke sig,

at to Funktionærer med forskellig politisk Opfattelse gaar til Ledelsen og spørger, om de maa være Formand for en Vælgerforening, og jeg tror, det vilde være uheldigt, at det Spørgsmaal blev afgjort af Ledelsen af Virksomheden og ikke af den vedkommende selv. I et demokratisk Land som vort er det efter min Mening ikke blot en Ret, men ogsaa en Pligt for hver enkelt Samfundsborger at sætte sig ind i politiske Spørgsmaal og deltage i politisk Arbejde. Jeg synes, at den Afhængighed ikke er rigtig. Jeg talte før om, at der ogsaa findes daarligere Arbejdsgivere, og det forekommer mig, at den Arbejdsgiverpolitik, som giver sig Udtryk i et saadant Forbud, i hvert Fald ikke er heldig. Jeg sagde, at dette Forhold indtil videre hørte til den Del af Forholdet mellem Arbejdsgivere og Funktionærer, der ordnes ved Aftaler og ikke ved Lov, men, jeg vil gerne i Udvalget drøfte, om det fortsat skal være saadan.

Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme nærmere ind paa; det hører naturligt hjemme i et Udvalg. Men jeg vil nævne en lille, øjensynlig mærkelig Ting i § 6 om Funktionærens Stilling under Indkaldelse. Den Omstændighed, at det nu er paalagt Arbejdsgiveren at opsiges Funktionæren, kunde føre til den Betragtning, at hvis Arbejdsgiveren undlader det, og Funktionæren maaske er indkaldt i en 12—15 Maaneder, eller hvor længe det kan være, og efter Hjemsendelsen gaar ud fra, at det tidligere Arbejdsforhold er afbrudt, og søger Stilling andetsteds, skulde hans oprindelige Arbejdsgiver i Virkeligheden være berettiget til at søge Erstatning hos ham i Henhold til § 4. Selv om det er et konstrueret Tilfælde, kan det gaa paa den Maade, og det kan vist ikke være Meningen.

Jeg vil ogsaa i Forbindelse med den Beskyttelse, der nu foreslaas givet kvindelige Funktionærer under Graviditet, drøfte, om der kunde være Grund til at kræve, at den kvindelige Funktionær ved Ansættelsen, saafremt hun er gravid, burde opgive det allerede da. Jeg skal ikke kunne sige, om der vil blive mange Misbrug, men der er en vis Mulighed for Misbrug af den Beskyttelse, der her er givet. Jeg tror ogsaa, at vi skal underkaste § 9 om Handelsrejsende en nærmere Undersøgelse for rigtig at blive klar over, hvorledes denne Paragrafs Bestemmelse vil virke i Praksis. Jeg har ganske vist som Medlem af Kommissionen været med til at formulere den og vil ikke stille Krav om Ændringer i den, men jeg tror, at det kunde være rigtigt nøjere at undersøge, hvordan den vil komme til at virke i Praksis.